

PARAULES DE VIDA

El miracle del Nadal

L'Advent arriba a la seua fi. Diven-dres que ve celebrarem la festa del Nadal, el dia de la nostra salvació. En el cor de l'ésser humà hi ha un desig de pau que ell mateix no pot realitzar: necessitem ser redimits. Sabem que no podem salvar-nos a nosaltres mateixos i instintivament no volem abandonar-nos a la desesperació, a la resignació o a l'escepticisme. La humanitat necessita que algú la salve des de fora. Durant l'Advent hem fet nostre el crit del Poble de Déu, que és també el crit de tota la humanitat, demanant a Déu que actue: «Oh, si esquincessis el cel i baixessis!» (Is 63,19).

Celebrar el Nadal és confessar que aquest desig fet pregària no ha caigut en el buit, que ha estat escoltat: Déu ens ha donat una pau que el món no pot donar; en la foscor ha brillat una llum d'esperança; a una humanitat que, si roman tancada en ella mateixa, no té altre camí que l'absurd o la desesperació, se li ha obert una finestra que li permet contemplar la realitat amb una mirada nova. Nadal és un miracle. Eixa nit, d'una manera inesperada, en el silenci, en una gran pobresa i soledat, va esdevindre el que tota la humanitat estava esperant. Tal vegada no va succeir com molts pensen que han de ser els moments importants, però l'actuar de Déu no se sotmet als esquemes humans.

Déu ha vingut a salvar l'home per uns camins insospitats: ha volgut experimentar Ell mateix la fragilitat d'una humanitat que necessita ser salva-

da. Ha volgut caminar amb nosaltres pels camins foscos de les nostres pobreses i misèries; ha volgut sentir en la seua pròpia carn la set de salvació. Va començar el seu camí buscant un lloc a

Betlem per nàixer, va viure en pobresa, va patir una condemna injusta i va morir ajusticiat en una creu. D'aquesta manera ha fet seus tots els nostres anhels i ens ha concedit que la seua vida es converteixi en la nostra salvació. La fe ens permet superar el cercle viciat en el qual ens perdem quan únicament confiem en les pròpies forces.

Pot celebrar el Nadal qui té la humilitat de renunciar a viure únicament des de si mateix i per a si mateix; qui s'arrisca a viure des de la Gràcia de Déu; qui sap que no el salvarà el que té, ni el que fa, ni el que sap, ni el que pot, ni el que aconseguix amb els seus propis mitjans, ni el que ha aconseguit al llarg de la vida... Només la humilitat de Déu té poder de salvació. Qui creu en el miracle del Nadal pot viure de gràcia. Nadal és la festa dels pobres i els humils, perquè Déu s'ha fet un d'ells.

En eixa humilitat es revela la vertadera dignitat humana: la grandesa de l'ésser humà no està en el seu orgull, ni en les seues pretensions de superioritat, ni en el seu afany de grandesa, sinó a acceptar la pròpia petitesse i obrir-se a l'amor salvador de Déu. Per això el Nadal no és la festa de l'ostentació ni del consum, sinó la celebració de l'amor de Déu que, en revelar-nos la seua bondat, funda un nou humanisme i ens ensenya a

construir el món des d'uns nous valors.

Bon Nadal a tots.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Millorar tecnològicament la condició humana? (II)

Els progressos en psicofàrmacs i medicaments per millorar el to muscular o esborrar selectivament alguns records, juntament amb l'anàlisi genètica prenatal o preimplantatòria i un altre tipus de teràpies que podrien emprar-se per millorar la qualitat de vida o per curar malalties representen, per als transhumanistes, un conjunt d'arguments que nodreixen la seua utopia.

No es tracta, doncs, d'emprar la tecnologia únicament per pal·liar dèficits, mancances o disfuncions de la naturalesa humana. L'objectiu és imple-

mentar-la en el cos, en l'estructura més íntima del sistema nerviós, per millorar les seves destreses, les seves habilitats i les seves capacitats, en definitiva, les potències inherents a la condició humana i, a més a més, crear-ne de noves que, fins aquest moment, són alienes a l'espècie humana.

En aquesta utopia es parteix de la confiança que els éssers humans tindrem l'oportunitat d'escollir el millor mode de conservació de la pròpia intel·ligència, mitjançant un dispositiu bioorgànic o en un patró d'ones conscients o en robots perdu-

rables o en una gran plataforma informàtica global que pugui preservar aquests pensaments en una gran xarxa de coneixement.

Els teòrics del transhumanisme vinculen aquest moviment cultural, social i tecnològic en línia de continuació del projecte il·lustrat, com a continuació de la modernitat progressista i de l'humanisme laic. Representa, al seu criteri, una anella més en la cadena.

Dr. Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRAS DE VIDA

El milagro de la Navidad

El Adviento llega a su fin. El próximo viernes celebraremos la fiesta de Navidad, el día de nuestra salvación. En el corazón del ser humano hay un deseo de paz que él mismo no puede realizar: necesitamos ser redimidos. Sabemos que no podemos salvarnos a nosotros mismos e instintivamente no queremos abandonarnos a la desesperación, a la resignación o al escepticismo. La humanidad necesita que alguien la salve desde fuera. Durante el Adviento hemos hecho nuestro el grito del Pueblo de Dios, que es también el grito de toda la humanidad, pidiendo a Dios que actúe: «Ojalá rasgases el cielo y descendieses» (Is 63,19).

Celebrar la Navidad es confesar que este deseo hecho plegaria no ha caído en el vacío, que ha sido escuchado: Dios nos ha dado una paz que el mundo no puede dar; en la oscuridad ha brillado una luz de esperanza; a una humanidad que, si permanece encerrada en sí misma, no tiene otro camino que el absurdo o la desesperación, se le ha abierto una ventana que le permite contemplar la realidad con una mirada nueva. Navidad es un milagro. Esa noche, de un modo inesperado, en el silencio, en una gran pobreza y soledad, aconteció lo que toda la humanidad estaba esperando. Tal vez no sucedió como muchos piensan que deben ser los momentos importantes, pero el actuar de Dios no se somete a los esquemas humanos.

Dios ha venido a salvar al hombre por unos caminos insospechados: ha querido experimentar Él mismo la fragilidad de una humanidad que necesita ser salvada. Ha querido caminar con nosotros por los caminos oscuros de nuestras pobreza y miserias; ha querido sentir en su propia carne la sed de salvación. Comenzó su camino buscando un lugar en Belén para nacer, vivió en pobreza, sufrió una condena injusta y murió ajusticiado en una cruz. De este modo ha hecho suyos todos nuestros anhelos y nos ha concedido que su vida se convierta en nuestra salvación. La fe nos permite superar el círculo viciado en el que nos perdemos cuando únicamente confiamos en las propias fuerzas.

Puede celebrar la Navidad quien tiene la humildad de renunciar a vivir únicamente desde sí mismo y para sí mismo; quien se arriesga a vivir desde la Gracia de Dios; quien sabe que no le salvará lo que tiene, ni lo que hace, ni lo que sabe, ni lo que puede, ni lo que consigue con sus propios medios, ni lo que ha conseguido a lo largo de su vida... Sólo la humildad de Dios tiene poder de salvación. Quien cree en el milagro de la Navidad puede vivir de gracia. Navidad es la fiesta de los pobres y los humildes, porque Dios se ha hecho uno de ellos.

En esa humildad se revela la verdadera dignidad humana: la grandeza del ser humano no está en su orgullo, ni en sus pretensiones de superioridad, ni en su afán de grandeza, sino en aceptar la propia pequeñez y abrirse al amor salvador de Dios. Por ello la Navidad no es la fiesta del boato ni del consumo, sino la celebración del amor de Dios que, al revelarnos su bondad, funda un nuevo humanismo y nos enseña a construir el mundo desde unos nuevos valores.

Feliz Navidad a todos.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

XXVIII Curset de Formació per a Organistes d'Església

La setmana del 24 al 29 d'agost es va celebrar el XXVIII Curset de Formació per a Organistes d'Església, al Monestir de Montserrat.

Del Bisbat de Tortosa vàrem tenir l'oportunitat de participar Heike Heinz i Júlia Maria Figueres Heinz.

La formació va incloure matèries com repertori, anàlisi musical, improvisació, tècnica i harmonia.

Els participants, vinguts de bisbats catalans i valencians, ens allotjàrem a l'hostatgeria del monestir i poguérem conivir uns magnífics dies d'aprenentatge musical, espiritualitat i activitats organitzades pel monestir.

Per clausurar la setmana, el dissabte 29 d'agost es va celebrar una audició final de tots els participants, on vàrem poder interpretar una peça al magnífic orgue de la basílica. Una gran experiència que quedarà per sempre en el nostre record.

En acabar l'audició, l'Arquebisbe d'Urgell va fer l'entrega dels diplomes i ens va dirigir unes paraules d'agraïment per haver participat al curs i per la feina que fem acompanyant les misses a les respectives parròquies.

Rev. Jordi Salvadó

Confirmacions a la Parròquia de Caseres

El 19 de setembre, a l'Església parroquial de Santa Maria Magdalena, a les 18 h, començà l'Eucaristia dins la qual el Sr. Bisbe Enriquet administrà el sagrament de la Confirmació a set nois i noies de la parròquia.

Malgrat tota la situació causada per la pandèmia, vàrem poder realitzar aquesta festa, molt significativa per a un poble petit com és Caseres.

Donem gràcies a Déu i al Sr. Bisbe per la seva disponibilitat.

Mn. Julià Escuder

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Quant de patiment, quantes divisions, quantes guerres podrien evitar-se si el perdó i la misericòrdia fossin l'estil de la nostra vida!» (13 de setembre).

@Pontifex: «La revelació de l'amor de Déu per nosaltres sembla una bogeria. Cada vegada que mirem el Crucifix trobem aquest amor. El Crucifix és el gran llibre de l'amor de Déu» (21 de setembre).

@Pontifex: «Restaurar l'equilibri climàtic és summament important per al futur de la Terra. Per això, insto cada país a adoptar objectius nacionals més ambiciosos per reduir les emissions» (21 de setembre).

@Pontifex: «La contemplació, que ens porta a una actitud de tenir cura, no és mirar la natura des de l'exterior, com si no hi fossim immersos. Al contrari, es fa des de dins, reconeixent-nos com a part de la Creació» (21 de setembre).

Noces d'or de la Parròquia dels Dolors de Tortosa

El dia 15 de setembre, la Parròquia dels Dolors celebrà el 50è aniversari del temple parroquial, coincidint amb la festa de la titular de la parròquia. Presidí l'Eucaristia el Sr. Bisbe i van concelebrar onze sacerdots, entre els que cal destacar el rector actual, Rvd. José Luis Arín, i el rector emèrit, Rvd. José Insa. Entre els nou concelebrants restants hi eren els qui havien servit la parròquia com a vicaris i alguns de l'arxiprestat. Van participar la Sra. alcaldessa de la ciutat, alguns regidors/es i un bon nombre de fidels, però guardant molt bé les distàncies a causa de la Covid-19. La direcció dels cants fou a càrrec de Raül Martínez i Pau Prades a l'orgue.

El Sr. Bisbe ens digué a l'homilia: «Fa 51 anys es va erigir la parròquia de la Mare de Déu dels Dolors i quan feia un any, començà la vida parroquial. El temple parroquial és la casa de la comunitat cristiana que viu a partir de l'Eucaristia. La parròquia també és la casa dels qui viuen al barri; potser no

més hi van esporàdicament, però quan s'hi apropen és important que s'hi troben acollits i que sentin que és la seua casa. Al llarg de 50 anys, quantes persones hauran passat per aquesta parròquia i hauran viscut la seua fe. Donem gràcies al Senyor per les persones que l'han servit i per totes les que aquí han alimentat la seua fe.»

Després de la benedicció final i les paraules de comiat del Sr. Bisbe, vam cantar l'himne a la Mare de Déu dels Dolors, l'autor del qual és Mn. Insa, tant de la música com de la lletra, i fou rector de la parròquia de 1998 a 2016.

En acabar la celebració, Mn. Arín comunicà que a la sortida podíem agafar com a obsequi un llibre, del qual ell és l'autor i porta per títol *Fets d'Apòstols. Model d'Evangelització*.

Moltes gràcies a tots els qui han col·laborat en aquesta celebració tan entranyable.

Maria Joana Querol Beltrán

¡Como estrella en la noche!

El passat 22 d'octubre, al Museu de les Terres de l'Ebre, el nostre Bisbe va fer la presentació del llibre *¡Como estrella en la noche! Madre Hermínia de Jesús. Retazos de una vida*, juntament amb l'alcalde d'Ampostà, Sr. Adam Tomàs; el coordinador de l'obra, Dr. Anton Pujol; i l'editor, Sr. Ramon Casals, de l'Editorial Casals. Escrit per les germanes del Monestir del Sagrat Cor es descriu el camí espiritual que seguí la mare Hermínia.

La Mare Hermínia, amb la seva comunitat de carmelites descalces, decidí emprendre el trasllat del monestir de Puigcerdà a Ampostà, amb el beneplàcit de l'aleshores bisbe de Tortosa, Mons. Ricard Maria Carles, i amb la desinteressada col·laboració del Rev. Dr. Josep Maria Pujol Bertran, el qual va fer les gestions necessàries i proporcionà els mitjans per a poder culminar l'empresa en aquells difícils anys 80. Paral·lelament se descriu des d'un punt de vista històric la seva personalitat i el procés de la fundació del monestir, a més de la construcció de l'ermita dedicada a Santa Maria del Montsià, i del Sagrat Cor que s'alça al cim del Montsià. És de destacar el capítol de testimonis de persones que la van conèixer bé.

La publicació de l'obra ha estat possible per la col·laboració desinteressada de l'Editorial Casals (Barcelona) que ha donat tots els seus beneficis a la comunitat del monestir, i a una subvenció de l'Ajuntament d'Ampostà, que l'ha considerat de valor històric al descriure l'arribada a les Terres de l'Ebre de la comunitat, junt a les fotografies de la construcció i de la vida monacal.

Dr. Antón Pujol

AGENDA

- ▶ **Dijous 24**, Catedral, a les 19 h, Missa del Gall.
- ▶ **Divendres 25**, Catedral, a les 11 h, Missa de Nadal.
- ▶ **Diumenge 27**, Catedral, a les 12 h, Missa de la Sagrada Família.

* Aquests actes poden canviar degut a les circumstàncies per la pandèmia de la Covid-19.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

21. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Ct 2,8-14 (o bé: So 3,14-18a) / SI 32 / Lc 1,39-45]. Sant Pere Canisi (1521-1597), prev. jesuïta i dr. de l'Església, nat a Nimega; sant Severí, bisbe i mr.; sant Glicerí, prev. i mr.; sant Temístocles, mr.

22. ■ Dimarts [1Sa 1,24-28 / SI: 1Sa 2,1-8 / Lc 1,46-56]. Sant Zenó o Zenon, mr.; santa Helena, vg. clarissa; santa Francesca-Xaviera Cabrini, vg., fund., patrona dels emigrants.

23. ■ Dimecres [MI 3,1-4;4,5-6 / SI 24 / Lc 1,57-66]. Sant Joan de Kety (1390-1473), prev. a Cracòvia; sant

Sèrvul el Paralític; sant Victòria, vg. i mr.

24. ■ Dijous [2Sa 7,1-5.8b-12.14a. 16 / SI 88 / Lc 1,67-79]. Sant Delfí, bisbe; santa Adela, abadessa; santa Irmina, vg., princesa.

25. □ Divendres [Nit: Is 9,1-6 / SI 95 / Tt 2,11-14 / Lc 2,1-14. Alba: Is 62,11-12 / SI 96 / Tt 3,4-7 / Lc 2,15-20. Dia: Is 52,7-10 / SI 97 / He 1,1-6 / Jo 1,1-18 (o bé, més breu: 1,1-5.9-14)]. Nadal de Nostre Senyor Jesucrist, a Betlem de Judea. També: Mare de Déu de Betlem o del Pessebre; santa Anastàsia, mr. (s. IV); santa Eugènia, vg. i mr.

26. ■ Dissabte [Fets 6,8-10 / SI 30 / Mt 10,17-22]. Sant Esteve, diaca i protomàrtir (35) a Jerusalem; sant Dionís, papa (259-268) i màrtir; sant Zòsim, papa (grec, 417-418).

27. □ Diumenge vinent, Sagrada Família: Jesús, Maria i Josep (lit. hores: 1a setm.) [Gn 15,1-6;21,1-3 / SI 104 / He 11,8.11-12.17-19 / Lc 2,22-40 (o bé, més breu: 2,22.39-40)]. Sant Joan, apòstol i evangelista, fill de Zebedeu, vident de Patmos, venerat a Efes (†100); sant Teodor, monjo; santa Nicaret, vg.

Diumenge IV d'Advent (B)

COMENTARI

«Soc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules»

Probablement una de les escenes més conegudes i més sorprenents de tot el Nou Testament és la que llegim a l'Evangeli d'avui. Estem ja a tocar de Nadal, del naixement del fill de Maria. Qui és aquest fill? L'àngel li diu clarament: *Tindràs un fill i li posaràs el nom de Jesús. Serà gran i l'anomenaran Fill-de-l'Altíssim. El Senyor Déu li donarà el tron de David, el seu pare, serà rei del poble d'Israel per sempre, i el seu regnat no tindrà fi.* D'aquesta manera es realitza en el fill de Maria el que Déu va prometre al rei David: *Et donaré per successor un descendent, sortit de les teves entranyes i consolidaré el seu regne. Jo li seré pare, i ell serà per a mi un fill.* En un primer moment es pensa en Salomó, fill de David i successor en el tron. Però aviat es constata que la promesa es farà realitat i realitat plena en un altre fill, en el *Fill-de-l'Altíssim* que anuncia l'àngel a Maria. Ara entenem les seves paraules: *Li donarà el tron de David, serà rei del poble d'Israel i el seu regnat no tindrà fi.* Això només es realitza en Jesús. L'àngel l'anomena després *Fill de Déu*. El fill de Maria, descendent de David (Maria està promesa amb un descendent de David) és Fill de Déu. Maria queda astorada: *Com pot ser tot això?* Tot serà obra de l'Esperit sant: *L'Esperit Sant vindrà sobre teu.* Tot és obra de Déu: als humans ens seria impossible. Per això el seu fill es pot anomenar *Jesús = Salvador* (etimològicament «Déu ajuda»). Ara arriba la salvació plena a la humanitat en Jesús. Però Déu necessita la col·laboració de Maria. Ella, sabent que *a Déu res no li és impossible* accepta ser la mare de Déu: *Soc l'esclava del Senyor, que es compleixin en mi les teves paraules.* I es produeix el gran miracle: Déu es fa home en el si Maria. Pau celebra *aquell que té el poder de confirmar-nos en la Bona Nova que és la proclamació del pla de Déu amagat en el silenci dels segles.* Nadal és contemplar aquesta meravella de l'amor de Déu i dir sempre com Maria: *Soc l'esclava del Senyor.* Que es faci en mi la teva voluntat.

► Lectura del segon llibre de Samuel (2Sa 7,1-5.8b-11.16)

Quan el rei David s'hagué traslladat al seu palau, després que el Senyor l'hagué deixat en pau de tots els enemics que tenia al voltant, digué al profeta Natán: «Mira, jo visc en un palau de cedre, mentre l'arca de Déu està en un envelopat.» Natán digué al rei: «Ves, fes tot el que es proposi el teu cor; tens amb tu el Senyor.» Però aquella nit Natán rebé aquesta paraula del Senyor: «Ves, digues a David, el meu servent: Això diu el Senyor: Tu m'has de fer un casal per a residir-hi? Jo t'he pres del clos del ramat, de guardar les ovelles i les cabres, per fer-te cap del meu poble Israel. He estat amb tu en totes les campanyes que has emprès, he derrotat els teus enemics i t'he donat una anomenada com la dels més famosos de la terra. He destinat un lloc per al meu poble Israel, l'hi he plantat perquè hi visqui sense por, i no l'oprimiran més els perversos com ho havien fet abans, durant el temps en què vaig enviar jutges per governar Israel, el meu poble. A tu, et deixaré en pau de tots els teus enemics. I ara el Senyor t'anuncia que et farà un casal. Quan t'arribarà l'hora de reposar amb els teus pares et donaré per successor un descendent, sortit de les teves entranyes, i consolidaré el seu regne. Jo li seré pare, i ell serà per a mi un fill. El teu casal, la teva dinastia, es perpetuarà davant meu, el teu tron es mantindrà per sempre.»

► Salm responsorial (88)

R. *Senyor, cantaré tota la vida els vostres favors.*

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 16,25-27)

Germans: Glòria a aquell qui té el poder de confirmar-vos en la bona nova que us anuncio, en allò que proclamo de Jesucrist, que és la revelació del pla de Déu, amagat en el silenci dels segles, però que ara ha sortit a la llum, per la decisió del Déu etern, d'acord amb els escrits profètics, i ha estat posat a l'abast de tots els pobles perquè siguin obedients a la fe. Déu és l'únic ple de saviesa. Glòria a ell eternament per Jesucrist. Amén.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç (Lc 1,26-38)

En aquell temps, Déu envià l'àngel Gabriel a un poble de la Galilea anomenat Nazaret, per dur un missatge a una noia, promesa amb un descendent de David, que es deia Josep, i el nom de la noia era Maria. L'àngel entrà a casa d'ella i li digué: «Déu te guard, plena de gràcia, el Senyor és amb tu.» Ella es torbà en sentir aquestes paraules, i pensava per què la saludava així. Però l'àngel li digué: «No tinguis por, Maria; Déu t'ha concedit el seu favor. Tindràs un fill i li posaràs el nom de Jesús. Serà gran i l'anomenaran Fill-de-l'Altíssim. El Senyor Déu li donarà el tron de David, el seu pare, serà rei del poble d'Israel per sempre, i el seu regnat no tindrà fi.» Maria preguntà a l'àngel: «Com pot ser, això, si jo no tinc marit?» L'àngel li respongué: «L'Esperit Sant vindrà sobre teu, i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra; per això el fruit sant que nixerà l'anomenaran Fill de Déu. També la teva parenta, Elisabet, ha concebut un fill a la seva edat; ella que era tinguda per estèril ja es troba al sisè mes, perquè a Déu res no li és impossible.» Maria va respondre: «Soc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules.» I l'àngel es va retirar.

► Lectura del segundo libro de Samuel (2Sam 7,1-5.8b-11.16)

Cuando el rey David se asentó en su casa y el Señor le hubo dado reposo de todos sus enemigos de alrededor, dijo al profeta Natán: «Mira, yo habito en una casa de cedro, mientras el Arca de Dios habita en una tienda». Natán dijo al rey: «Ve y haz lo que desea tu corazón, pues el Señor está contigo».

Aquella noche vino esta palabra del Señor a Natán: «Ve y habla a mi siervo David: «Así dice el Señor: ¿Tú me vas a construir una casa para morada mía? Yo te tomé del pastizal, de andar tras el rebaño, para que fueras jefe de mi pueblo Israel. He estado a tu lado por donde quieras que has ido, he suprimido a todos tus enemigos ante ti y te he hecho tan famoso como los grandes de la tierra. Dispondré un lugar para mi pueblo Israel y lo plantaré para que resida en él sin que lo inquieten, ni le hagan más daño los malvados, como antaño, cuando nombraba jueces sobre mi pueblo Israel. A ti te he dado reposo de todos tus enemigos. Pues bien, el Señor te anuncia que te va a edificar una casa. En efecto, cuando se cumplan tus días y reposes con tus padres, yo suscitaré descendencia tuya después de ti. Al que salga de tus entrañas le afirmaré su reino. Yo seré para él un padre y él será para mí un hijo. Tu casa y tu reino se mantendrán siempre firmes ante mí, tu trono durará para siempre»».

► Salmo responsorial (88)

R. *Cantaré eternamente tus misericordias, Señor.*

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 16,25-27)

Hermanos: Al que puede consolidaros según mi Evangelio y el mensaje de Jesucristo que proclamo, conforme a la revelación del misterio mantenido en secreto durante siglos eternos y manifestado ahora mediante las Escrituras proféticas, dado a conocer según disposición del Dios eterno para que, a Dios, único Sabio, por Jesucristo, la gloria por los siglos de los siglos. Amén.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 1,26-38)

En aquel tiempo, el ángel Gabriel fue enviado por Dios a una ciudad de Galilea llamada Nazaret, a una virgen desposada con un hombre llamado José, de la casa de David; el nombre de la virgen era María. El ángel, entrando en su presencia, dijo: «Alégrate, llena de gracia, el Señor está contigo». Ella se turbó grandemente ante estas palabras y se preguntaba qué saludo era aquel. El ángel le dijo: «No temas, María, porque has encontrado gracia ante Dios. Concebirás en tu vientre y darás a luz un hijo, y le pondrás por nombre Jesús. Será grande, se llamará Hijo del Altísimo, el Señor Dios le dará el trono de David, su padre; reinará sobre la casa de Jacob para siempre, y su reino no tendrá fin». Y María dijo al ángel: «¿Cómo será eso, pues no conozco varón?». El ángel le contestó: «El Espíritu Santo vendrá sobre ti, y la fuerza del Altísimo te cubrirá con su sombra; por eso el Santo que va a nacer será llamado Hijo de Dios. También tu pariente Isabel ha concebido un hijo en su vejez, y ya está de seis meses la que llamaban estéril, porque para Dios nada hay imposible». María contestó: «He aquí la esclava del Señor; hágase en mí según tu palabra». Y el ángel se retiró.